

Atomenergie jetzt aber richtig – nun in den USA – DIE ACHSE DES GUTEN. ACHGUT.COM
Manfred Haferburg / 18.11.2024

ALMANCA MAKALENİN TÜRKÇESİ

Nükleer Enerji Bu Sefer Şimdi ABD’de Doğru Şekilde yapılıyor

ABD ALMANYA FARKI

ABD, nükleer santrallere Almanya’dan farklı yaklaşıyor. ABD’de iyi ücretli işler, uygun maliyetli enerji temini, güvenilir bir enerji ağı ve çevre koruması önem taşıyor.

Welt-Online şu şekilde bildiriyor: "Amerika yeni bir nükleer enerji çağı başlatıyor – Almanya ise yalnız kalıyor." Ve hayır, bu kötü Trump değil, iyi Biden yönetimi bu kararı alan. Yönetim, "ABD Nükleer Enerjisinin Güvenli ve Sorumlu Bir Şekilde Genişletilmesi" başlıklı bir yönerge yayınladı. Ancak Trump da bu yolu sürdüreceğini duyurmuştu.

ABD, 2050’ye kadar nükleer enerji üretim kapasitesini üç katına çıkarmayı planlıyor. Bu kapsamda, üçüncü nesil geleneksel reaktörlerden, dördüncü nesil yeni reaktörlere, daha küçük modüler reaktörlere ve özel uygulamalar için minireaktörlere kadar 200 gigawattlık bir nükleer enerji kapasitesi kurulacak. Bu, Alman bakış açısıyla oldukça iddialı görünüyor; zira bu, Almanya’nın şu anda hurdaya çıkardığı ISAR2 tipi yaklaşık 150 nükleer santrale denk geliyor.

Şu anda bu gelişmeyi güçlü bir şekilde destekleyenler ise Microsoft, Google ve Amazon gibi teknoloji devleri. Bu şirketler, ilerlemeleri için güvenli ve sürekli enerjiye ihtiyaç duyuyor. Örneğin, bir gigabayt indirmenin bir dizüstü bilgisayarda yaklaşık 1,5 kilovat-saat enerji tükettiği belirtiliyor. Ancak bu enerji tüketimi, doğrudan kullanıcıların değil, internet operatörlerinin veri merkezlerinin enerji ihtiyacını temsil ediyor. Bu enerji miktarıyla küçük bir kek bile pişirilebiliyor.

Microsoft, 2019’da kapatılan Three Mile Island’daki Harrisburg 1 nükleer santralini 2028 yılına kadar modernize edip yeniden faaliyete geçirmek için bir milyar Euro’nun üzerinde yatırım yapıyor. Bu santralin komşu bloğunda, 1979’da bir güç reaktöründe ilk nükleer erime meydana gelmişti. Microsoft, bu bloğun tüm enerji üretimini 20 yıl boyunca yapay zeka geliştirme projeleri için kullanmayı garanti altına alıyor.

Bu strateji kapsamında Amerikalılar için öncelikli olanlar şunlar: sanayi sektöründe iyi ücretli işler, uygun maliyetli enerji, güvenilir bir enerji ağı ve çevre koruması. ABD, elektriğinin %20’sini yaklaşık 100 nükleer santralden üretiyor. Almanya ise liderlik pozisyonuyla övünmeyi ve diğer ülkelerin onu takip edeceğine inanmayı tercih ediyor. Ancak Almanya’nın bu "öncülüğü" yalnızca kendi içinde kalıyor. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) Başkanı Rafael Grossi’nin şu sözleri alıntılanıyor: "Bu nedenle, nükleer enerjiye sahip ülkeler daha fazla nükleer enerji istiyor. Ve nükleer enerjiye sahip olmayan birçok ülke nükleer enerji istiyor. Ancak sadece bir ülke, Almanya, tamamen vazgeçti – o da tek başına." Bu noktada alaycı bir şekilde ekleniyor: "Peki bilmiş insanın Fince karşılığı nedir? 'Besserrrrwisserrr'."

Yıkım Tamamen Kasıtlı Ancak Almanya'nın titizliği daha da ileri gidiyor. Dikkatli okuyucular, "2019’da, yani beş yıl önce kapatılan bir nükleer santral şimdi nasıl yeniden çalıştırılabilir? Bu santral bozulmuş olmaz mı?" diye haklı olarak sorabilirler. Ancak diğer ülkeler farklı yöntemler izliyor. **ABD’de bir nükleer santral kapatıldığında, testere ve kesme makineleriyle yıkıma başlanmıyor. Bunun yerine santral "koruma altına" alınıyor. Temizleniyor, dikkatlice hazırlanıyor ve 30 yıl boyunca kuru bir şekilde muhafaza ediliyor. Bu sürenin sonunda, doğal olarak azalan radyasyon nedeniyle yıkım maliyeti Almanya’da harcanandan çok daha düşük oluyor.**

Ancak Almanya’daki karşıtların, başkalarının parasını harcaması sorun teşkil etmiyor. Almanya’daki nükleer karşıtlar, rasyonel bir geri dönüş ihtimalini tamamen yok etmek için köprüleri yıkmayı tercih ediyor. Bir sonraki seçimde ekonomi ve çevre bakanı olmayacaklarını

bildikleri için, ileride santralleri yeniden devreye alma fikrinin ortaya çıkmasını istemiyorlar. Bunun sonucunda, santraller sistematik bir şekilde kullanılamaz hale getiriliyor.

Bir Kitap Herkes İçin

Son olarak, iki mühendisin "Kernenergie" (nükleer enerji) yerine neden "Atomenergie" (atom enerjisi) terimini kullandığını açıklıyor. Bu seçim, kitabın yalnızca nükleer enerji uzmanlarına değil, enerji dönüşümünün akıl dışılığına anlamak isteyen genel okuyuculara hitap ettiğini göstermek için yapılmış.

Almanya'nın enerji dönüşümünde yarı yolda bir duraklamaya ihtiyacı olduğu savunuluyor: "Geri dönüş moratoryumu şimdi!"